

# Mir? Kakšen mir, ko pa je ubitih toliko ljudi?

Urednik ruske redakcije Radia Svoboda je zelo kritičen do ruskega režima, Putinove vladavine in ruskega imperijskega kompleksa.



## V nadaljevanju preberite:

Več let je poročal iz jugoslovanske vojne, zdaj je urednik ruske redakcije Radia Svoboda s sedežem v Pragi. Zelo je kritičen do ruskega režima, Putinove vladavine in ruskega imperijskega kompleksa, toda ob tem odkrito opozarja, da svet nikakor ni črno-bel. Pred pogovorom je sicer poudaril, da v tem intervjuju izraža samo svoje mišljenje in nikakor ne stališča redakcije Radia Svoboda.

Nikakor niti ne skriva, da dela za medij z ameriškim kapitalom (trenutno je lastnik Ameriška agencija za globalne medije). Zgodovina Radia Svoboda sega vse od leta 1949, ko je nastal kot »odgovor na komunistično propagando«, nato pa postal medij s širokim poslušalstvom v več delih

sveta.

Čeprav Radio Svoboda ni nikoli oddajal v slovenščini, ima tudi precej slovenskih poslušalcev, trenutno pa poročajo v 27 jezikih v 23 državah. Andrej Šari (l. 1965) je pri Radiu Svoboda od leta 1992. Sprva je bil vojni poročevalec, zdaj je urednik ruske redakcije, največje pri Radiu Svoboda, saj vodi več kot dvesto novinarjev. Čeprav se spopadajo z rusko blokado, so imeli letos februarja, marca in aprila rekordno število poslušalcev v zgodovini radia.

Ko je bil še novinar, je poročal tudi iz Slovenije, med drugim je imel intervjuje z Milanom Kučanom, Leonom Štukljem in Ivanom Janijem Novakom iz skupine Laibach. Poleg Rusije podrobno spremljana dogajanje v osrednji Evropi in državah nekdanje Jugoslavije, podrobno pozna dogajanje v avstro-ogrskem cesarstvu. Ravno o tem geografskem območju je večinoma pisal v svojih petnajstih knjigah. K nam je tokrat prišel na oddih, pogovarjala sva se v Novem mestu.

*Ko smo odraščali, smo v Sovjetski zvezi na vseh mogočih ravneh prejeli sporočilo, da drugi niso enakovredni, še posebno narodi v bližini ... Šele ko se začneš bolje zavedati celotnega mehanizma, ugotoviš, kakšen strup zlivajo v ruske možgane.*

*Revni mladi fantje v vojni vidijo lahek način za zaslužek. Ker so prepojeni z državno propagando, jim je pomembnejša ozemeljska zmaga nekje daleč stran od doma kot razvoj šolskega ali zdravstvenega sistema v njihovi vasi.*

*Ukrajince je že leta 2014 bolelo, kako so izgubili Krim, a zdaj so njihovi občutki še na drugi ravni. Ne gre zgolj za izgubljeno ozemlje in mrtve ljudi, ampak se počutijo še toliko bolj ponižane, ker trpljenje povzročajo bližnji. Vsak Rus namreč pozna vsaj koga, ki prihaja iz ukrajinske družine, vse je tako pomešano, da niti po priimku ne moremo ločiti, kdo je Ukrajinec in kdo Rus.*

*Nič v Rusiji se ni zgodilo čez noč. Putin je počasi začel s spremembami, ko je šlo vse samo v eno smer. Resda so vedno obstajali tudi uporniki, toda*

*vse manj jih je, saj kakšnega dajo v zapor, koga drugega preženejo, tretjega ubijejo. Družbeni prostor se zgolj oži, hkrati gre za jasno opozorilo vsem, kaj se ti zgodi, če se upreš. Saj ljudje niso neumni in vidijo, kaj se dogaja. Zato se namesto upora dogaja ravno nasprotno; ljudje utihnejo in začnejo sodelovati z vlado, da dobijo denar za svoj teater, film ali novo ploščo. Korak za korakom postajaš del sistema, toda kmalu ni več vrnitve.*

*Nekateri prijatelji so ostali v Rusiji, a nikogar ne vprašam, zakaj so ostali. V naših pogovorih se čuti, da si ne postavimo vseh vprašanj. Tako ne vem niti, kaj si zares misli moja mama, ki vseskozi gleda rusko televizijo, saj se o vojni ne pogovarjava.*

*Vsaka vojna se prej ali slej končna, toda trenutno res ne vem, kako bi se lahko Rusi in Ukrajinci usedli za isto mizo.*